

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **SHERI, spol. s r.o.**, IČ 49684876, se sídlem Na Maninách 1040/14, Praha 7, zast. JUDr. Jiřím Ctiborem, LL.M., Ph.D., advokátem, se sídlem Národní 973/41, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6, o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 12. 9. 2018, č. j. PVZ 2016-40795/D18057509/2018-ÚPV, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 9. 2021, č. j. 15 A 58/2018 - 57,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23. 9. 2021, č. j. 15 A 58/2018 - 57, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :**I. Shrnutí předcházejícího řízení**

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 3. 2018, č. j. PVZ 2016-40795/D16105485/2016/ÚPV, byla podle § 37 odst. 6 zákona č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně průmyslových vzorů“), částečně zamítnuta přihláška průmyslového vzoru zn. spisu PVZ 2016-10795 ze dne 8. 11. 2016 s názvem „Vystavovací a prodejní vybavení“, přičemž předmětem částečného zamítnutí byl průmyslový vzor s pořadovým číslem 1 obsažený v hromadné přihlášce výše uvedené značky spisu (Sud na kolečkách sloužící k vystavování zboží).

[2] Předseda žalovaného rozhodnutím ze dne 12. 9. 2018, č. j. PVZ 2016-40795/D18057509/2018-ÚPV, podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zamítl rozklad žalobkyně a uvedené prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Důvodem zamítnutí přihlášky byla skutečnost, že přihlašovaný vzor se neliší od již dříve zveřejněného vzoru, k čemuž došlo dne 21. 10. 2013 na internetové stránce <http://www.nyx.cz/?1=market;12=4;id=99775>. Shodnými dominantními znaky jsou u obou průmyslových vzorů zaoblený válcový tvar výrobku, dřevěný materiál tvořící plášť sudu, horní

víko i dno sudu a šest obručí svírajících plášt' sudu. Odlišnost spočívající v tom, zda dovnitř pláště sudu zapuštěné dno je či není opatřeno čtyřmi malými kolečky, je patrná jen při bližším zkoumání a nemá podstatný vliv na celkový dojem, který posuzované průmyslové vzory vyvolávají. Tato kolečka u přihlašovaného průmyslového vzoru tedy nejsou podstatným dominujícím znakem ve vzhledu výrobku, který by dostatečně odlišil celkový dojem z posuzovaných průmyslových vzorů.

[3] Rozsudkem ze dne 23. 9. 2021, č. j. 15 A 58/2018 - 57, Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) rozhodnutí předsedy žalovaného i prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V odůvodnění tohoto rozsudku nejprve nepřisvědčil žalobním námitkám o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správních orgánů obou stupňů. Dále uvedl, že pouhé zveřejnění fotografie zachycující namítaný průmyslový vzor v podobě dřevěného sudu v rámci jediného inzerátu fyzické osoby, která poptávala dřevěný sud na webovém portálu www.nyx.cz, není způsobilé prokázat splnění podmínky „vejít ve známost“ v zákonem vymezených odborných kruzích. S přihlédnutím k charakteru a obsahu daného inzerátu, jakož i webovému portálu, na němž byl zveřejněn, je vyloučeno, aby se odborné kruhy činné v rámci Evropských společenství, které jsou specializované v oborech, k nimž patří nakládání s dřevěnými sudy, během výkonu svých normálních obchodních činností zabývaly vyhledáváním tohoto inzerátu, a mohly se tak seznámit s jeho obsahem, a tedy i s namítaným průmyslovým vzorem. Řečeno jinými slovy, městský soud nespatřuje žádný smysluplný důvod, proč by se obchodníci ztělesňující takové odborné kruhy měli během svých normálních obchodních činností zajímat právě o tento konkrétní inzerát umístěný na nepříliš známém webovém portálu, v němž inzerent (fyzická osoba) poptává levně dřevěný sud. Takovému inzerátu nebudou příslušné odborné kruhy věnovat ani minimální pozornost, protože je pro ně naprosto nezajímavý. Zveřejnění inzerátu s fotografií zachycující namítaný průmyslový vzor na internetu nemohlo za této situace vést k tomu, že by namítaný průmyslový vzor vešel v odborných kruzích ve známost.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalobkyně

[4] Proti tomuto rozsudku městského soudu podal žalovaný (dále též „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[5] Stěžovatel namítl nesprávnost způsobu, jakým městský soud posoudil otázku naplnění znaků kvalifikovaného zveřejnění průmyslového vzoru. Zákon v případě prokázání zveřejnění průmyslového vzoru totiž zavádí vyvratitelnou domněnku, že jde o zveřejnění kvalifikované. Městský soud však v napadeném rozsudku postupoval opačně, tj. požadoval po stěžovateli, aby dovedl, že namítaný průmyslový vzor v důsledku uvedeného zveřejnění vešel ve známost v příslušných zákonem vymezených odborných kruzích. Zákonná domněnka kvalifikovanosti zveřejnění zpřístupnění však může být vyvrácena jen předložením důkazů o tom, že průmyslový vzor nemohl vejít ve známost v odborných kruzích činných v rámci Evropských společenství a specializovaných v daném oboru během normálních obchodních činností. Skutečnosti, na jejichž základě je možné se domnívat, že tyto kruhy skutečně nemohly vědět o případech představujících zpřístupnění průmyslového vzoru, přitom musí uvést strana zpochybňující zpřístupnění, tedy žalobkyně.

[6] Dále stěžovatel namítl, že v projednávané věci sice žalobkyně zpochybnila zpřístupnění průmyslového vzoru, avšak na základě jiné argumentace, na kterou správní orgány ani městský soud nepřistoupily. Žalobkyně nikde nezpochybnila dosah zpřístupnění daného průmyslového vzoru, tím spíše jej ani nedoložila. Městský soud ve svém rozsudku poukázal na to, že žalobkyní

pokračování

tvrzení nedostatek vůle původce průmyslového vzoru není z pohledu zákona o ochraně průmyslových vzorů relevantní. Ke zpřístupnění průmyslového vzoru veřejnosti totiž může dojít jak na základě projevu vůle původce či jeho právního nástupce, tak bez ohledu na tuto vůli. Nicméně ve stejném bodě napadeného rozsudku městský soud přistoupil k analýze dosahu zveřejnění namítaného průmyslového vzoru vůči odborným kruhům, aniž by taková námitka z podání žalobkyně vyplývala. Stěžovatel má tedy za to, že v napadeném rozsudku byla nesprávně posouzena právní otázka zpřístupnění průmyslového vzoru veřejnosti a že je v této části rozsudek městského soudu nepřezkoumatelný z důvodu nesrozumitelnosti.

[7] Stěžovatel dále odmítl závěr městského soudu i z věcného hlediska. Pojem „odborné kruhy specializované v daném oboru“ je totiž v souladu se stanoviskem generálního advokáta ve věci C-479/12 třeba chápat jako všechny osoby, které se účastní obchodu spojeného s výrobky daného oboru, tedy jak osoby, které je navrhují, vyvíjí a vyrábějí, ale rovněž i ty, které je propagují, uvádějí na trh, distribuují a prodávají během obchodních činností v Evropské unii. Dřevěné sudy přitom nepředstavují v oblasti designu nijak specifický, specializovaný typ výrobků, čemuž bude odpovídat i vymezení odborných kruhů (profesionálů) v oblasti obchodu se sudy, které bude velmi široké. Za situace, kdy namítaný průmyslový vzor byl zpřístupněn dne 21. 10. 2013 na internetu, byť v rámci inzerátu poptávajícího sud, nelze vyloučit, že by se odborné kruhy představované osobami účastnícími se obchodu, navrhováním a vývojem sudů nemohly s namítaným vzorem seznámit, když inzerát obsahující fotografii namítaného vzoru byl zveřejněn na internetových stránkách v českém jazyce bez omezení veřejnosti. V případě prokázání zpřístupnění průmyslového vzoru na internetu se přitom předpokládá, že průmyslový vzor byl zpřístupněn veřejnosti.

[8] S ohledem na tyto skutečnosti stěžovatel navrhl zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci městskému soudu k dalšímu řízení.

[9] Žalobkyně se ve svém vyjádření ztotožnila se závěrem městského soudu a navrhla zamítnutí kasační stížnosti. Podle ní totiž neexistuje žádný smysluplný důvod, proč by se obchodníci ztělesňující relevantní odborné kruhy měli během svých normálních obchodních činností zajímat právě o předmětný inzerát umístěný na nepříliš známém webovém portálu, v němž inzerent (fyzická osoba) poptává levně dřevěný sud. Jakékoli zveřejnění průmyslového vzoru na internetu tedy automaticky nedokládá splnění podmínky zpřístupnění průmyslového vzoru veřejnosti ve smyslu § 6 odst. 1 zákona o ochraně průmyslových vzorů. Dále se žalobkyně vymežila vůči stěžovatelově argumentaci opřené o Dokument o společné praxi, což je materiál shrnující určitá doporučení a příklady postupů, které patrně vznikly v rámci dialogů mezi jednotlivými národními úřady příslušnými pro agendu duševního vlastnictví. Jedná se tedy jen o jakési zásady společné praxe, nikoliv o závazný dokument.

[10] Žalobkyně rovněž nesouhlasila s námitkou stěžovatele, že nikdy nezpochybnila dosah zpřístupnění daného průmyslového vzoru. Předmětnou námitku totiž opakovaně vznášela, a to jak v rámci správního řízení, tak v bodě 16 žaloby, kde zcela jasně uvedla, že „*zveřejnění ilustrativní fotografie nemůže představovat zpřístupnění ilustrativní fotografie (průmyslového vzoru) v odborných kruzích činných v rámci Evropských společenství a specializovaných v daném oboru.*“

III. Posouzení kasační stížnosti

[11] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., podle nichž byl vázán rozsahem a důvody, jež stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti. Přitom

neshledal vady uvedené v § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti. Stěžovatel v kasační stížnosti odkázal na důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s.

[12] Podle písmena a) tohoto ustanovení *kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení*. Podle písmena d) předmětného ustanovení *kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé*.

[13] Nejprve se Nejvyšší správní soud zabýval stěžovatelovou námitkou o překročení rozsahu přezkumu v rozsudku městského soudu. Pokud by totiž tato námitka byla důvodná, bylo by to samo o sobě důvodem pro zrušení rozsudku městského soudu.

[14] Podstatou této stěžovatelovy námitky bylo, že městský soud se sice správně neztotožnil se žádnou z žalobních námitek, přesto však následně rozhodnutí správních orgánů obou stupňů zrušil kvůli pochybení, proti němuž žalobkyně nebrojila. Této kasační námitce Nejvyšší správní soud přisvědčil.

[15] Jak vyplývá z obsahu podané žaloby, žalobkyně nezákonnost rozhodnutí o rozkladu a prvoinstančního rozhodnutí spatřovala v nesprávném závěru o zpřístupnění registrovaného průmyslového vzoru, nicméně se v tomto směru opírala jednak o tvrzení, že registrovaný průmyslový vzor se od zveřejněného liší, neboť na rozdíl od něj má kolečka, a jednak o tvrzení, že zveřejnění ilustrativní fotografie nemůže představovat kvalifikované zpřístupnění průmyslového vzoru veřejnosti. Osoba zadávající poptávku na internet jako potenciální kupující totiž podle žalobkyně nikdy nemůže projevit vůli zpřístupnit průmyslový vzor veřejnosti, jestliže průmyslový vzor zamýšlí koupit, což znamená, že sama průmyslový vzor nemá a zcela evidentně jej ani není schopna zhotovit, neboť v opačném případě by poptávku nezasílala. Osoba zadávající poptávku si v inzerátu navíc neosobuje autorské právo ke starému dřevěnému sudu jako k průmyslovému vzoru a neoznačuje se za jeho původce. Z předmětné fotografie navíc není zřejmé, jaký je její původ. Žalobkyně rovněž tvrdila, že zpřístupnění průmyslového vzoru veřejnosti je právním jednáním, a je proto vždy nutné zkoumat, zda došlo k řádnému projevu vůle jednáajícího. Osoba, která nabízí na webovém portálu věc k prodeji, však zpravidla neprojevuje vůli zveřejnit průmyslový vzor.

[16] Jak tedy správně uvedl stěžovatel, žalobkyně v žalobě nenamítala, že způsob zveřejnění průmyslového vzoru nemohl mít takový dosah, aby se s ním mohly seznámit odborné kruhy. Její argumentace směřovala výlučně vůči obsahu a okolnostem zveřejnění.

[17] Ve správním soudnictví přitom platí zásada koncentrace, která se projevuje zejména ve stanovení nepřekročitelné lhůty, v níž má žalobce možnost vymezit rozsah soudního přezkumu. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. platí, že *žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou*. Podle § 71 odst. 2 s. ř. s. *rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může [žalobce] jen ve lhůtě pro podání žaloby*. Podle § 75 odst. 2 s. ř. s. přitom platí, že soud přezkoumává napadené rozhodnutí žalovaného pouze v mezích žalobních bodů. Skutečnostmi, které žalobkyně v této lhůtě nevznesla, tedy městský soud nebyl oprávněn se zabývat. V projednávané věci však zrušil rozhodnutí správních orgánů obou stupňů z důvodu, který nebyl předmětem žádné žalobní námitky. Nejednalo se přitom ani o pochybení, k němuž by byl povinen přihlížet z úřední povinnosti i bez žalobní námitky.

pokračování

[18] Nejvyšší správní soud se neztotožnil ani s tvrzením žalobkyně, že uvedenou skutečnost namítla v žalobě, v níž uvedla, že „zveřejnění ilustrativní fotografie nemůže představovat zpřístupnění ilustrativní fotografie (průmyslového vzoru) v odborných kruzích činných v rámci Evropských společenství a specializovaných v daném oboru.“ Tímto žalobním tvrzením totiž žalobkyně evidentně brojila proti tomu, že stěžovatel za kvalifikované zpřístupnění průmyslového vzoru veřejnosti považoval zveřejnění ilustrativní fotografie, o čemž svědčí i shora shrnutá pasáž bezprostředně navazující na citovanou větu. Podstatou inkriminované žalobní námítky proto nebyl právní názor, podle něhož způsob zveřejnění informace o průmyslovém vzoru nebyl způsobitelný dostat se k relevantním zástupcům příslušných odborných kruhů, nýbrž argumentace, že jej není možné považovat za kvalifikovaný způsob zpřístupnění průmyslového vzoru veřejnosti bez ohledu na to, kdo se s ním mohl seznámit.

[19] Nejvyšší správní soud ve své judikatuře setrvale zastává názor, že řádný žalobní bod musí obsahovat skutkové a právní důvody, pro které žalobce považuje rozhodnutí správního orgánu za nezákonné. V rozsudku rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, pak uvedl, že za žalobní bod je nutné považovat „každé vyjádření žalobce, z něhož byt' i jen v nejhrubších obrysech lze dovodit, že napadené správní rozhodnutí z určitého důvodu považuje za nezákonné. Jinými slovy, náležitost žaloby dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je splněna, pokud jsou z tvrzení žalobce seznatelné skutkové děje a okolnosti individuálně odlišitelné od jiných ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce, jež žalobce považoval za relevantní k jím tvrzené domnělé nezákonnosti správního rozhodnutí; právní důvody nezákonnosti (či nicotnosti) napadeného správního rozhodnutí pak musí být tvrzeny alespoň tak, aby soud při aplikaci obecného pravidla, že soud zná právo, mohl dostatečně vymezit, kterým směrem, tj. ve vztahu k jakým právním předpisům bude směřovat jeho přezkum“. Podmínku konkrétního vyjádření žaloby zdůraznil Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 27. 11. 2013, č. j. 8 Afs 31/2013 - 45, v němž uvedl, že „žalobce je však povinen vylíčit již v žalobě, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit pouze s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami.“

[20] V projednávané věci přitom žalobkyně v žalobě ani v hrubých obrysech nevznesla námitku nedostatečného dosahu platformy, na níž byla informace o průmyslovém vzoru zveřejněna. Za těchto okolností se nemohl městský soud při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí touto otázkou zabývat. Tím, že tak učinil a zrušující výrok opřel jen o skutečnosti, vůči nimž žalobkyně v žalobě nebrojila, zatížil napadený rozsudek vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Důvod kasační stížnosti uvedený v § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. tak byl naplněn.

[21] Jelikož zmíněná právní otázka nebyla v žalobním řízení řádně vznesena, nemohl se Nejvyšší správní soud na základě zbývajících stížnostních námitek zabývat správností jejího posouzení městským soudem a zkoumat naplnění důvodu kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

IV. Závěr

[22] S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a proto napadený rozsudek městského soudu podle § 110 odst. 1 věty první před středníkem s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm bude městský soud podle § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán právním názorem vysloveným v tomto zrušujícím rozsudku. Městský soud tedy v dalším řízení posoudí zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí jen v rozsahu uplatněných žalobních námitek.

[23]V novém rozhodnutí městský soud rozhodne také o náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. června 2022

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu

